

PROFUNDE PREFACERI SOCIALISTE

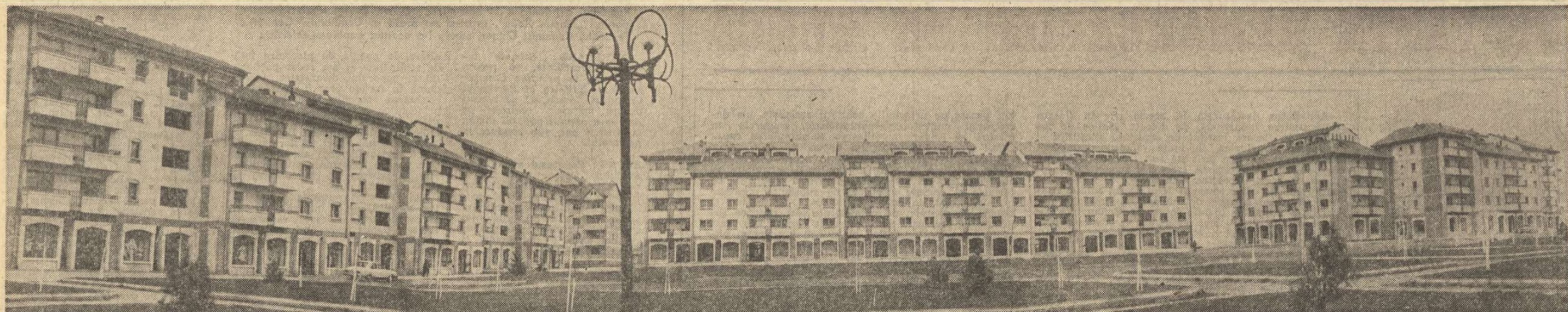
Este un adevăr prea bine cunoscut, dar care, prin semnificațiile sale profunde, merită să fie reamintit: anii socialismului, și deosebit anii care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului — etapă luminoasă înscrisă cu litere de aur în istoria patriei și care poartă pecetea gândirii și acțiunii cutremurătoare a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU — au însemnat pentru România perioada unei grandioase opere de construcție, dezvoltare și modernizare a tuturor județelor, a tuturor localităților patriei. În acești ani de efervescentă creație, de dezvoltare fără precedent, țara întreagă a devenit un vast șantier de construcții. Din inițiativa și sub îndrumarea directă a secretarului general al partidului a început, în urmă cu mai bine de două decenii, înfăptuirea vastului proces de sistematizare a teritoriului țării, de organizare și modernizare a tuturor localităților urbane și rurale în strînsă legătură cu dezvoltarea întregii economii naționale, cu înflorirea armonioasă a tuturor zonelor patriei, ca temelie și condiție esențială pentru crearea unor condiții tot mai bune de muncă și viață tuturor oamenilor muncii, pentru ridicarea

gradului de civilizație materială și spirituală a întregului popor, pentru asigurarea egalității economice, sociale, politice și culturale tuturor fiilor patriei, fără nici o deosebire.

S-a construit enorm! Puternice platforme industriale, edificii social-edilitare și culturale — școli și instituții, spitale și complexe comerciale, centre de cultură și creație socialistă „Cîntarea României”, săli și terenuri sportive, stațiuni și complexe de odihnă și tratament. Sînt realități de neîgăduite ale societății noastre socialiste care, la bază, politica unitară și patriotică a Partidului Comunist Român și care — așa cum se prefigurează în proiectul Programului-Directivă și Tezele pentru Congresul al XIV-lea al partidului — va fi continuată cu fermitate și în anii viitori. Pentru că mai avem multe de făcut, pentru că socialismul este o societate a eticii și echității socialiste, în care toți fiilor patriei trebuie să se bucure deopotrivă de aceleași binefaceri ale civilizației socialiste. „Vrem să facem astfel — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — încît condițiile de viață de la sate, din comune să se ridice cit mai mult,

să se apropie de cele de la orașe! Acesta este obiectivul nostru în domeniul modernizării comunelor. Fără aceasta nu se poate vorbi de ridicarea nivelului de viață al României și nu vrem să avem orașe dezvoltate și sate înapoiate. Știm că ne va trebui timp mult, dar ceea ce am realizat pînă acum ne dă convingerea că acest obiectiv se va înfăptui în bune condiții!”

Așadar, programele de dezvoltare economico-socială, de modernizare și înflorire a fiecărei comune, a fiecărei localități fac parte integrantă din programul construcției socialiste, al dezvoltării economice, al progresului și bunăstării întregului popor. Prin înfăptuirea în cîincinul 1991—1995 a obiectivelor acestor programe se va asigura ridicarea în continuare a nivelului de dezvoltare economico-socială și modernizarea tuturor localităților țării, se vor reduce și în multe domenii se vor lichida deosebirile esențiale dintre sat și oraș. Se vor crea astfel premisele necesare pentru realizarea unei societăți omogene, a oamenilor muncii, a poporului muncitor unic.

Din ce oraș este această imagine? Din... comuna Podu Iloaiei din județul Iași — un simbol al devenirii satului românesc

Înfăptuirea consecventă a politicii de dezvoltare armonioasă a tuturor zonelor țării, în spiritul dreptății sociale, al echității socialiste

● În anul 1945, un număr de 10 județe ale țării — Bistrița-Năsăud, Botoșani, Călărași, Covasna, Ialomița, Olt, Satu Mare, Teleorman, Tulcea, Vaslui — nu realizau împreună nici 5 la sută din producția industrială a țării. În același an, raportul dintre nivelurile producției industriale pe locuitor, la nivel de județe, era de 38 la 1, expresie grăitoare a discrepanțelor și inechităților existente pe atunci între județele și zonele țării.

● În perioada 1966—1988 a fost realizat un grandios program de investiții ce însumează peste 3.600 miliarde lei, revenind, în medie pe an, peste 160 miliarde lei, față de numai 24 miliarde lei în primele trei cîincinale.

● Prin alocarea unor fonduri sporite județelor mai puțin dezvoltate, în perioada ce a urmat Congresului al IX-lea al partidului, acestea au înregistrat ritmuri medii de dezvoltare superioare mediei pe țară. Astfel, dacă în perioada amintită ritmul obținut la nivelul economiei naționale a fost de 7,9 la sută, județul Bistrița-Năsăud a înregistrat o creștere de 13,2 la sută, Covasna 13,2 la sută, Gorj 12,2 la sută, Sălaj 12,2 la sută, Giurgiu 11,5 la sută, Tulcea 11,4 la sută.

● În ultimii 24 de ani au fost construite peste 2.000 de întreprinderi, în toate orașele existente și în alte localități ale țării, în prezent fiecare județ dispunând de 4—5 centre industriale, armonios amplasate.

● O dezvoltare impetuoasă a cunoscut, în anii socialismului și, cu deosebire, în perioada ce a urmat celui de-al IX-lea Congres al partidului, și agricultura țării, întemeiată pe marea proprietate socialistă de stat și cooperativă. De la an la an, producțiile agricole au sporit necontenit, urmare a înfăptuirii revoluției agrare, a vas-telor programe de modernizare a acestei ramuri de bază a economiei naționale, alocării unor fonduri de investiții tot mai mari, în vederea creșterii gradului de mecanizare și chimizare, înfăptuirii unor mari sisteme de irigații, a unor ample lucrări de îmbunătățiri funciare.

● Alocarea, de la buget, a unor importante investiții, care reprezintă suportul dezvoltării bazei materiale a unităților productive și social-culturale, pe ansamblul țării și în fiecare județ, a făcut ca valoarea fondurilor fixe să crească necontenit în fiecare județ. Repartizarea a peste 30 la sută din venitul național pentru dezvoltare, în anii ce au urmat istoricului Congres al IX-lea, a asigurat înfăptuirea programelor de înflorire economico-socială a județelor, condiție a creșterii necontenite a nivelului de trai material și spiritual al tuturor locuitorilor țării.

● Dacă în 1970 valoarea completă de inventar a fondurilor fixe din unitățile socialiste depășea 20 miliarde lei, în numai 7 județe, în 1980 numărul acestora a crescut la 31, iar din 1985 toate județele au depășit acest nivel. În 1990, volumul fondurilor fixe, în medie pe un județ, va fi de peste 85,5 miliarde lei.

● Dacă în 1968 exista un singur județ în care volumul total de activitate economică depășea 80 miliarde lei, iar 29 de județe se situau sub nivelul de 20 miliarde lei, în prezent sînt tot mai numeroase județele cu o activitate economică mai mare de 100 miliarde lei.

● Obiectivul major stabilit de Congresul al XIII-lea al partidului, privind realizarea, în 1990, a unui volum total de activitate economică pe locuitor de cel puțin 80.000 lei a fost realizat cu 2 ani mai devreme, cu excepția a două județe care vor atinge acest nivel în acest an.

● Așa cum prevăd documentele celui de-al XIV-lea Congres al partidului, în anul 1995, în fiecare județ se va realiza un volum de activitate economică de cel puțin 100.000 lei pe locuitor.

Un oraș nou al științei agricole, promotor al marilor recolte

La 4 mai 1989, comuna Fundulea din județul Călărași a devenit centru agroindustrial, a căpătuit un nou statut — acela de localitate urbană, devenind unul dintre zecile și zecile de orașe noi care au îmbogățit harta țării, în anii care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului.

— Devenind oraș, pornim, firește, nu de la nimic — ne spune Viorel Babă, muncitor la Stațiunea de cercetări pentru plante medicinale și arommatice. Agricultură și, mai cu seamă, știința agricolă ne-au adus un merit deosebit: în afara unității de cercetare în care lucrez, pe teritoriul orașului își mai desfășoară activitatea Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice — unitate de interes republican, Institutul de cercetări și producție pentru cultură și industrializarea speciilor de zahăr și a substituenților dulci. Stațiunea didactică experimentală patronată de Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu” din București. Avem un liceu cu profil agrar, de tradiție în zonă. Stațiunea pentru mecanizarea agriculturii, cele două cooperative agricole de producție, întreprinderea „Metalurgia”, numeroasele unități de industrie mică se adaugă zestrei economice a comunei. De aici am pornit pe drumul urbanizării, și acest început ne obligă.

— Ce va reprezenta orașul dumneavoastră la orizontul anului 1995, la finele, viitorului cîincinal?

— Dorim (și există toate resursele) ca orașul Fundulea să devină, în perspectiva viitorului cîincinal, un reper — ne încredințează Constantin Badea, vicepreședinte al consiliului popular. Multă vreme, cum știm cu toții, oamenii de aici au căutat repere în afara localității. Marele reper se afla însă în noi înșine — acest prețios adevăr l-am dobîndit și, o dată cu el, încrederea în propriile forțe.

Așezarea aceasta seamănă mai degrabă unei imense gări. Stația C.F.R. polariza parca întreaga atenție; viața se desfășura aici între două trenuri.

Anii socialismului, cu deosebire fertilă epocă inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului, au schimbat din temelii înfăptuirea acestor lucruri, cum au schimbat înfăptuirea tuturor celorlalte localități ale țării. S-au alocat importante investiții din fondurile statului pentru dezvoltarea

comunei. Oamenii n-au mai fost nevoiți să se deplaseze, cine știe pe unde, în căutare de lucru. Proprietatea socialistă asupra pămîntului, aplicarea operativă în practică a rezultatelor cercetării au constituit temelia dezvoltării celor două cooperative agricole de producție și, ca urmare, a localității în ansamblul său. Orașul Fundulea este în prezent o adevărată cetate a agriculturii moderne, un însemn al noii revoluții agrare.

Fundulea — puternic centru agroindustrial

— Avem în față Programul de dezvoltare economico-socială a orașului pentru perioada 1991—1995 — continuă vicepreședintele consiliului popular. Ceea ce vom deveni este înscris aici garantat de realizările noastre de pînă în prezent. Ritmurile anuale de creștere a producției globale și producției-marfă industriale vor fi de 12 la sută, urmînd ca la sfîrșitul cîincinului 1991—1995 să ajungem la o producție-marfă industrială în valoare de 456 milioane lei, reprezentînd 47.082 lei pe locuitor, față de 25.513 lei în prezent. Valoarea producției-marfă în industria mică va înregistra, la sfîrșitul anului 1995, o creștere de 85 la sută

față de actualul nivel. Prestările de servicii către populație vor cunoaște, de asemenea, sporuri substanțiale: de la 13,3 milioane lei în 1990 la 21,5 milioane lei în 1995. Desfacerea de mărfuri cu amănuntul — care în anul 1980 sînt planificate să atingă un nivel de 48,7 milioane — vor depăși, în 1995, 51 milioane de lei. Nu în ultimul rînd trebuie să subliniem că valoarea producției globale agricole va crește de la 34,8 mil lei în 1989 pe hectarul agricol la peste 40 mil lei la finele viitorului cîincinal. Efectivele de animale, producțiile medii vor spori an de an, conform ritmurilor prevăzute în proiectul Programului-Directivă. Pe baza acestor rezultate vor fi amplificate investițiile pentru dotări social-culturale. Se vor construi astfel în cîincinul care urmează, încă 350 de apartamente, cu spații comerciale la parter, un dispensar policlinic, un spital cu 150 de paturi, o creșă cu 120 de locuri și multe, multe altele. Aceasta va fi, în linii generale, configurația localității noastre la orizontul anului 1995.

Aproape șapte ani de existență a unui oraș — aceasta va fi vîrsta localității la finele viitorului cîincinal. Acești aproape șapte ani însă pot chinări enorm în viața așezării, după cum ne-au încredințat interlocuții noștri, oamenii de cele mai diferite vîrste și profesii.

— În nici un an de zile am căpătuit o nouă calitate, dar și o nouă conștiință: aceea de cetățeni ai unei așezări urbane — ține să adauge mecanizatorul George Bodirlău, deputat în circumscripția numărul 4. O dată cu aceasta s-au înmulțit însă și problemele, exigența față de noi a crescut. De curînd am dezbătut cu cetățenii Programul de dezvoltare economico-socială în profil teritorial pentru următorul cîincinal. El reprezintă voința noastră, a tuturor, în el se ogîndesc ambițiile noastre, dorința de mai bine. Ne vom dezvolta și pe viitor ca o adevărată cetate a științei agricole românești, cîntînd să materializăm rezultatele cercetării în recolte tot mai mari. Sîntem conștienți că de aceste recolte mari depinde ridicarea nivelului de trai al tuturor, dezvoltarea localității în ansamblu. Fundulea este și va rămîne un oraș al agriculturii, puternic centru agroindustrial, înfloritor așezare urbană la poartă Bărăganului.

Familia muncitorilor Elena și Viorel Mare din Singeorgiu de Mureș s-a mutat, de curînd, în casa nouă. Zilnic, în țara noastră, în medie, circa 300 de familii se mută în casa nouă. La scară macrosocială, fericitul eveniment din familia Mare poate trece neobservat. Repetîndu-se cotidian de sute de ori, a intrat în obișnuit.

Poate de aceea Nicolae Adămuț, tînar miner în Valea Jiului, ne mărturisea profundă lui nedumerire că, pe plan mondial, anul 1987 a fost declarat „Anul internațional al celor lipsiți de adăpost”. Nu putea să conceapă interlocturii noștri că peste 100 de milioane de ființe umane — și numărul acestora a crescut de atunci vertiginos — nu beneficiază de un acoperiș deasupra capului. El care, venit în oraș dintr-o comună, locuise într-un internat în anii de școală, apoi într-un cămin muncitoresc pentru tineret și, în fine, după căsătorie, primise — asemenea multor tineri de vîrsta lui din întreprindere — un modern și spațios apartament; el nu putea să priceapă că în țări superdezvoltate sînt zeci de mii, sute de mii de oameni care rătăcesc pe drumuri în căutarea unei locuințe, recurgînd, în final, la cele mai incredibile improvizații sau adăpostindu-se... sub cerul liber. Un drept elementar al omului este astfel eludat în țări în care se trimbatează, în mod demagogic, tocmai problematica drepturilor omului. Acest paradox nu-l putea să-l priceapă tînarul nostru. Și asemenea lui nu-l pot pricepe, probabil, mîile și mîile de tineri, născuți și crescuți în anii fertili ai acestei noi orînduirii, cînd acest drept al omului — dreptul la o locuință, la un trai demn, civilizat, deci nu este înscris explicit în Constituția țării, este asigurat în mod deplin, necondiționat.

Una dintre cele mai elocvente dovezi ale acestei ultime afirmații o constituie cele aproape 6 milioane de locuințe construite în anii socialismului. După istoricul an al Congresului al IX-lea al partidului, numărul de apartamente construite din fondurile statului a fost de 6,8 ori mai mare decît al celor construite în perioada 1945—1965, înregistrîndu-se astfel unul dintre cele mai ridicate ritmuri de construcții de locuințe — în raport cu numărul popula-

ției — cunoscute pe plan mondial. În plus, trebuie menționat faptul că, dacă ar fi fost menținute ritmurile de construcție premergătoare anului 1985, dacă întreaga activitate n-ar fi cunoscut o puternică, impetuoasă relansare, actuala configurație arhitectonică, actualul fond locativ ar fi putut fi atins abia la orizontul anilor 2080 și chiar mai tîrziu!

Se construiește repede, se construiește mult, dar mai cu seamă s-a intensificat preocuparea pentru calitate. Un deosebit accent se pune pe sporirea suprafețelor locuibile, fiind create condițiile ca în următorul cîincinal indicatorul de locuibilitate să atingă 10—12 mp pe locuitor. Se urmărește, de asemenea, îmbunătățirea permanentă a finisajelor, creșterea gradului de izolare termică, creșterea confortului de locuit în general. Cîteva precizări statistice sînt bine venite: în anul 1965, 12,2 la sută din totalul locuințelor îl reprezentau cele cu o singură cameră, 59,6 la sută cu două camere și 28,2 la sută cu trei camere. La sfîrșitul anului trecut, situația se prezenta astfel: 17,3 la sută din totalul locuințelor îl reprezentau cele cu o cameră, 39,8 la sută cu două camere, 37,1 la sută cu trei camere și 8,8 la sută cu patru și mai multe camere (acestea din urmă inexistente la nivelul anilor '60). Se poate constata, prin urmare, o creștere substanțială a apartamentelor cu trei și mai multe camere, precum și o diminuare a celor cu două camere.

În cadrul amplului program de dezvoltare și modernizare a localităților rurale, de apropiere crescîndă a condițiilor de viață ale locuitorilor acestora de ale celor din mediul urban, în anii socialismului s-au construit peste 2,2 milioane de case și un număr de peste 120.000 de apartamente din fondurile statului, pentru specialiști, muncitori, cadre didactice.

În medie, în țara noastră, circa 300 de familii se mută zilnic în case noi. O cifră cu adînc semnificație, o cifră-simbol — dovadă grăitoare a grijii față de om, față de condițiile sale de viață. Societatea socialistă românească se află pe un ireversibil făgaș al dezvoltării multilaterale. Așa cum pe bună dreptate sublinia secretarul ge-

neral al partidului nostru, președintele țării, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, „o dată cu dezvoltarea generală a forțelor de producție, am realizat un larg program de construcții de locuințe și de alte așezăminte pentru învîmînt, sănătate, cultură și altele. De altfel, oricine vizitează România poate să constate că orașele noastre au aproape o înfățișare complet nouă. A trebuit să facem acestea avînd în vedere faptul că fondul de locuințe din trecut era foarte slab, nu satisfăcea cerințele unor locuințe moderne”.

„Locuințe moderne, confortabile, civilizate. Așezări întregi, orașe care și-au schimbat aproape cu desăvîrșire înfățișarea: Alexandria, Botoșani, Tulcea, Dorohoi, Vaslui, Bacău, Craiova, Tîrgu Jiu, Slatina și altele altele. Într-o mulțime de realizări constructive ale ultimilor ani, Bucureștiul — din punctul de vedere al arhitecturii îndrăznețe, al condițiilor de muncă și viață asigurate locuitorilor săi — va deveni, la sfîrșitul viitorului cîincinal, una dintre cele mai moderne capitale ale lumii. După cum arăta secretarul general al partidului, de la tribuna Conferinței organizată municipal de partid București — „s-a transformat din temelii întreaga Capitală. Numai după 1965 s-au construit — inclusiv pînă la sfîrșitul acestui an — circa 560 mii de apartamente, iar cu cele pe care le vom realiza anul viitor, deci la sfîrșitul acestui cîincinal, în Capitală se construiesc — din 1965 pînă în 1990 — șase sute de mii de apartamente. Dacă am socoti numai 3 locuitori pe apartament, aceasta înseamnă — în medie — că, numai în 25 de ani, aproape 90 la sută din locuitorii Bucureștiului vor locui în apartamente noi”.

Vastul program de construcții de locuințe, elaborat de partid și statul nostru, cu contribuția hotărîtoare a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, reprezintă una dintre cele mai expresive mărturii ale depășirii concordante dintre vorbă și faptă. Investițiile mari care au fost și continuă să fie alocate construcției de locuințe, cotidiană lor materializare vorbesc de la sine despre grija constantă, continuă a partidului și statului nostru pentru îmbunătățirea permanentă a condițiilor de locuit ale întregii populații.

Din peisajul comunelor, orașelor, al cartierelor fac parte și edificiile sociale de toate folosințele, inclusiv cele ce dau un substanțial sprijin în creșterea și educația celei mai tinere generații — grădinițele de copii. În imagine: Grădinița nr. 52, din Capitală